

Utkast till jord- och skogsbruksministeriets förordning om medicinsk behandling av djur
28.5.2026

Jord- och skogsbruksministeriets förordning

om medicinsk behandling av djur

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av lagen om medicinsk behandling av djur (387/2014):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Definitioner

I denna förordning tillämpas definitionerna i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6 om veterinärmedicinska läkemedel och om upphävande av direktiv 2001/82/EG (*förordningen om veterinärmedicinska läkemedel*) och i 6 § i lagen om medicinsk behandling av djur (387/2014) (*djurmedicinlagen*).

Därtill avses i denna förordning med

- 1) *överlåtelse av veterinärmedicinska läkemedel i reserv* sådan överlåtelse som avses i 16 § 1 mom. i djurmedicinlagen,
- 2) *läkemedelsbehandling* användning av veterinärmedicinska läkemedel för de ändamål som avses i artikel 4.1 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel,
- 3) *hälsovårdsavtal* ett sådant hälsovårdsavtal om veterinärbesök och åtgärder på djurhållningsplatsen som avses i 16 § 1 mom. i djurmedicinlagen,
- 4) *hälsovårdsveterinär* en veterinär som har ingått ett sådant hälsovårdsavtal som avses i 16 § 1 mom. i djurmedicinlagen,
- 5) *hälsovårdsplan* en hälsovårdsplan som avses i 16 § 2 mom. eller 17 § 1 mom. i djurmedicinlagen,
- 6) *hälsovårdsbesök* ett besök på en djurhållningsplats i enlighet med ett hälsovårdsavtal som avses i 16 § 1 mom. i djurmedicinlagen, och
- 7) *plan för medicinsk behandling* en i 16 § 2 mom. i djurmedicinlagen avsedd beskrivning över planerad medicinering som ingår i hälsovårdsplanen, en i 17 § 1 mom. i den lagen avsedd plan för användningen av veterinärmedicinska läkemedelspreparat eller en i 17 § 2 mom. i den lagen avsedd plan för medicinsk behandling.

2 kap.

Kontroll och hantering av veterinärmedicinska läkemedel

2 §

Anskaffning, förvaring, lagring och förstöring av veterinärmedicinska läkemedel

Utöver vad som föreskrivs i 14 § 2 mom. i djurmedicinlagen svarar veterinären för att veterinärmedicinska läkemedel som en innehavare av ett partihandelstillstånd för veterinärmedicinska läkemedel levererar till veterinären skaffas på ett korrekt och tryggt sätt, inbegripet att preparaten skyddas från obehörig åtkomst och att de förvaras under ändamålsenliga förhållanden till dess att veterinären tar dem i användning eller flyttar dem till sitt lager.

Veterinären ska hindra utomstående från att få åtkomst till veterinärmedicinska läkemedel som veterinären förvarar eller lagrar.

Veterinären ska lämna in föråldrade eller annars obrukbara veterinärmedicinska läkemedel för förstöring på det sätt som föreskrivs i avfallslagen (646/2011).

3 §

Anskaffning, förvaring, lagring och förstöring av narkotika och psykotropa ämnen

Bestämmelser om narkotika och psykotropa ämnen samt om de krav som gäller hantering av dem i samband med veterinärverksamhet finns i läkemedelslagen (395/1987), djurmedicinlagen (387/2014) samt i narkotikalagen (373/2008) och i författningar som utfärdats med stöd av dessa.

3 kap.

Användning av veterinärmedicinska läkemedel för djur

4 §

Ansvar för veterinärer samt ägare och innehavare av djur i fråga om läkemedelsbehandling

Veterinären beslutar om läkemedelsbehandling för ett djur eller en djurgrupp efter att ha hört djurets eller djurgruppens ägare eller innehavare. Läkemedelsbehandlingen ska vara motiverad på veterinärmedicinska grunder eller med tanke på djurens välbefinnande.

5 §

Användning av veterinärmedicinska läkemedel och andra ämnen samt produkter och utrustning

Veterinärmedicinska läkemedel får ges till djur av en veterinär, av djurets ägare eller innehavare eller av en person som av ovannämnda personer befullmäktigats att sköta uppgiften.

Veterinären ska i samband med förskrivning av veterinärrecept eller överlåtelse av läkemedel försäkra sig om att den som ger veterinärmedicinska läkemedel har tillräckliga kunskaper, färdigheter och handlingsmöjligheter för att ge det veterinärmedicinska läkemedlet till djuret utan att äventyra djurets välbefinnande eller den egna säkerheten samt på det sätt som bestämmelserna om medicinsk behandling och korrekt hantering av veterinärmedicinska läkemedel förutsätter.

Endast en veterinär får ge veterinärmedicinska läkemedel vars administrering eller administreringssätt kräver behörighet som utövare av veterinäryrket eller vars administrering i försäljningstillståndet har begränsats endast till veterinärer.

Veterinärmedicinska läkemedel vars administrering eller administreringssätt förutsätter övervakning av en veterinär får endast ges under övervakning av en veterinär.

6 §

Förutsättningar för användning av veterinärmedicinska läkemedel

Bestämmelser om krav som gäller användning av veterinärmedicinska läkemedel finns i artikel 106 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel.

Användningen av veterinärmedicinska läkemedel ska dessutom vara behövlig, motiverad och kontrollerad. Doserna för de veterinärmedicinska läkemedlen och läkemedelskurernas längd ska vara veterinärmedicinskt motiverade.

En veterinär ska utöver villkoren i försäljningstillståndet även följa de villkor och begränsningar för användningen som ställts i ett annat tillstånd till överlåtelse av läkemedel till förbrukning som Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet beviljat för ett läkemedelspreparat (specialtillstånd) eller som ställts i samband med registreringen.

Vid användningen av veterinärmedicinska läkemedel ska veterinären beakta följande omständigheter som påverkar läkemedelssubstansens effekt och säkerhet:

- 1) djurets hälsotillstånd,
- 2) läkemedelssubstansens säkerhet för djuret, för livsmedel och för människor,
- 3) förhindrandet av spridningen av antimikrobiell resistens,
- 4) läkemedlets eventuella biverkningar för djuret, människor eller miljön, och
- 5) eventuella samverkningar med andra veterinärmedicinska läkemedel som djuret samtidigt behandlas med.

Vid användning av sådana veterinärmedicinska läkemedel som beviljats försäljningstillstånd och som förskrivits för att administreras oralt i dricksvatten, blandas i foder eller tillföras på fodrets yta omedelbart före utfordringen och som administreras av djurhållaren till livsmedelsproducerande djur ska de lämpliga åtgärder som föreskrivs i kommissionens förordning (EU) 2024/1159 iakttas.

Bestämmelser om användning av foder som innehåller läkemedel och som förutsätter veterinärrecept för foder som innehåller läkemedel finns i artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/4 om tillverkning, utsläppande på marknaden, användning av foder som innehåller läkemedel, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 183/2005 och om upphävande av rådets direktiv 90/167/EEG.

7 §

Förutsättningar för administrering av veterinärmedicinska läkemedel och förskrivning av veterinärrecept samt överlåtelse av veterinärmedicinska läkemedel

Vad som i artikel 105.1, 105.3 och 105.6 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel föreskrivs om förutsättningarna för förskrivning av veterinärrecept gäller användningen av veterinärmedicinska läkemedel som kräver veterinärrecept också när veterinären själv ger läkemedlet till djuret eller djurgruppen eller överlåter läkemedlet till djurets ägare eller innehavare för administrering till djuret eller djurgruppen.

Om veterinären inte själv har utfört en klinisk undersökning av djuret eller djurgruppen, får veterinären själv ge ett veterinärmedicinskt läkemedel till djuret eller djurgruppen, förskriva ett veterinärrecept eller överlåta läkemedlet till djurets ägare eller innehavare för administrering till djuret eller djurgruppen endast om följande förutsättningar uppfylls:

- 1) veterinären har utfört en lämplig bedömning av hälsotillståndet hos djuret eller djurgruppen i enlighet med sina yrkesetiska skyldigheter enligt 13 § i lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000),

2) veterinären har antecknat tidpunkten för den bedömning som avses i 1 punkten samt uppgifterna om bedömningen på det sätt som förutsätts i 15 § i lagen om utövning av veterinäryrket,

3) veterinären känner till den relevanta vårdhistoriken för det enskilda djuret i fråga eller den relevanta vårdhistoriken för den aktuella djurgruppen samt förhållandena på djurhållningsplatsen för djurgruppen, och

4) veterinären har förvissat sig om behovet av och ändamålsenligheten med medicineringen före förskrivningen av veterinärreceptet, innan läkemedlet ges till djuret eller innan läkemedlet överläts till djurets ägare eller innehavare.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. får veterinären förskriva ett veterinärrecept för ett i 18 § 1 mom. i djurmedicinlagen avsett veterinärmedicinskt läkemedel som innehåller ett ämne som ingår i förteckning IV i konventionen angående psykotropiska ämnen (FördrS 60/1976) eller i de situationer som anges i 18 § 1 mom. i djurmedicinlagen överlåta ett sådant veterinärmedicinskt läkemedel endast efter det att veterinären själv har utfört en klinisk undersökning av djuret.

8 §

Närmare bestämmelser om användning av antimikrobiella läkemedel

En ägare eller innehavare av djur får ge ett antimikrobiellt läkemedel för metafylax till en djurgrupp endast efter det att en diagnos av den smittsamma sjukdomen ställts av en veterinär.

Veterinären ska kunna skriftligen motivera all användning av antimikrobiella läkemedel under de senaste fem åren.

Veterinären ska i sin yrkesverksamhet sträva efter att förhindra spridningen av antimikrobiell resistens när veterinären gör val eller fattar beslut som gäller användning av antimikrobiella läkemedel.

Utan veterinärmedicinskt motiverad orsak får ett djur inte samtidigt behandlas med olika antimikrobiella läkemedel, foder som innehåller olika antimikrobiella läkemedel eller olika foder som innehåller olika antimikrobiella läkemedel.

Om ett antimikrobiellt läkemedel ges en djurgrupp i annat syfte än för metafylax, ska veterinären förvissa sig om den mikrobiologiska diagnosen och den sjukdomsalstrande mikrobens känslighet för läkemedel genom provtagning innan medicineringen inleds och med regelbundna intervall samt minst en gång per år.

Om samma djur eller djuren på samma djurhållningsplats upprepade gånger behöver ges antimikrobiella läkemedel för samma indikation, ska veterinären förvissa sig om den mikrobiologiska diagnosen och den sjukdomsalstrande mikrobens känslighet för läkemedel genom provtagning innan medicineringen inleds och regelbundet samt minst en gång per år.

Om den mikrobiologiska diagnosen eller den sjukdomsalstrande mikrobens känslighet för läkemedel inte kan säkerställas enligt 5 och 6 mom. eller om infektionen till sin art är sådan att provtagning inte är möjlig eller inte ger ett tillförlitligt resultat, ska veterinären förvissa sig om diagnosen på ett annat tillförlitligt sätt och välja ett sådant antimikrobiellt läkemedel som är lämpligt för behandlingen och som orsakar så lite antimikrobiell resistens som möjligt.

I fråga om kroniska infektionssjukdomar hos sällskapsdjur ska veterinären regelbundet förvissa sig om den mikrobiologiska diagnosen och den sjukdomsalstrande mikrobens känslighet för läkemedel, dock minst en gång var tredje månad beroende på hur allvarlig infektionen är och patientens symtom. Veterinären ska från fall till fall bedöma hur ofta veterinären ska förvissa sig om den mikrobiologiska diagnosen och den sjukdomsalstrande mikrobens känslighet för läkemedel.

9 §

Begränsning av användningen av antimikrobiella läkemedel med stöd av artikel 107 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel

Användningen av de antimikrobiella läkemedelssubstanser som räknas upp i bilaga 1 förutsätter att mikrobiologisk undersökning och testning av känslighet för antimikrobiella läkemedel visar att läkemedlet sannolikt är kliniskt effektivt mot den patogen som det är avsett för innan veterinären

1) själv ger ett antimikrobiellt läkemedel till ett djur eller en djurgrupp,
2) överlåter ett antimikrobiellt läkemedel till djurets ägare eller innehavare för administrering till ett djur eller en djurgrupp, eller

3) förskriver ett veterinärrecept som gäller ett antimikrobiellt läkemedel.

Livsmedelsverket kan utifrån vetenskapliga rekommendationer göra framställningar till jord- och skogsbruksministeriet om att komplettera bilaga 1 med antimikrobiella läkemedel

1) som är av betydelse för behandlingen av infektioner hos människor och vars användning för djur är nödvändig,

2) i fråga om vilka det finns vetenskapliga rekommendationer om användning och förekomsten av resistenta mikrober, och

3) i fråga om vilka begränsning av användningen är en del av ansvarsfull användning enligt den nationella politiken för antimikrobiella läkemedel.

10 §

Förutsättningar för användning av vissa antimikrobiella läkemedel

Vid användning av antimikrobiella läkemedel ska kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/1973 om upprättande av en förteckning över antimikrobiella medel som inte får användas i enlighet med artiklarna 112 och 113 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6 eller som endast får användas i enlighet med dessa artiklar på vissa villkor iaktas.

Användning av de antimikrobiella läkemedelssubstanser som avses i 11 § 1 mom. i statsrådets förordning om förbud mot användningen av vissa läkemedelssubstanser för djur (1054/2014) för djur med stöd av 2 mom. i den paragrafen är tillåten endast utifrån en tillförlitlig mikrobiologisk diagnos och resistensbestämning av den sjukdomsalstrande mikroben eller epidemiologisk kunskap eller av andra veterinärmedicinskt motiverade orsaker, om det också konstateras att det inte finns någon annan effektiv medicin tillgänglig och att en annan behandlingsform inte skulle vara tillräckligt effektiv och det säkerställs att behandlingen i praktiken genomförs tryggt. Veterinären ska anteckna dessa grunder och orsaker i journalföringen över veterinärmedicinska läkemedel.

Det som föreskrivs i 2 mom. tillämpas också på användningen av följande antimikrobiella läkemedelssubstanser och grupper av antimikrobiella läkemedel:

1) andra fluorokinoloner än moxifloxacin, ofloxacin, levofloxacin och gatifloxacin som nämns i 11 § 1 mom. 5 punkten i den i 2 mom. nämnda statsrådets förordningen om förbud mot användningen av vissa läkemedelssubstanser för djur fränsett användning av dessa andra fluorokinoloner för lokal behandling av ögoninflammation hos hästdjur och sällskapsdjur,

2) nyare än tredje och fjärde generationens cefalosporiner,

3) andra bredspektriga makrolider än telitromycin som nämns i 11 § 1 mom. 8 punkten i den i 2 mom. nämnda statsrådets förordningen om förbud mot användningen av vissa läkemedelssubstanser för djur,

4) makrolider som försvinner långsamt ur kroppen,

5) kolistiner (polymyxin E) fränsett veterinärmedicinska läkemedelspreparat för lokalt bruk som innehåller kolistiner.

11 §

Användning av lokalbedövningsmedel vid embryospolning och embryoöverföring

Endast en veterinär får ge djur lokalbedövningsmedel i samband med embryospolning och embryoöverföring.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. får en sådan person som avses i 10 § 1–2 mom. i statsrådets förordning om ingrepp på djur och metoder för artificiell reproduktion av djur (1165/2023) använda lokalbedövningsmedel som ska ges som injektion för epiduralbedövning av nötkreatur i samband med embryospolning och embryoöverföring, om epiduralbedövningen är nödvändig för embryoöverföringen av en orsak som hänför sig till djuret.

Den personveterinär som ansvarar för den åtgärd som avses i 2 mom. ska se till att djurets ägare eller innehavare för fullgörande av sina skyldigheter som gäller journalföring över veterinärmedicinska läkemedel utan dröjsmål har tillgång till uppgifter om de lokalbedövningsmedel som en person som avses i 2 mom. har använt.

12 §

Vissa andra begränsningar för användningen av veterinärmedicinska läkemedel

Begränsningar som gäller användning av ett läkemedelspreparat för människor gäller inte användning av läkemedelspreparatet för djur, om det inte i begränsningarna uttryckligen föreskrivs att de också ska tillämpas på djur.

Begränsningar som gäller användning av narkotika samt läkemedelssubstanser som huvudsakligen inverkar på centrala nervsystemet för människor gäller också veterinärverksamhet.

Ett sådant läkemedelspreparat som av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet beviljats ett annat tillstånd till överlåtelse av läkemedel till förbrukning (specialtillstånd) får endast användas för den djurart för vilken tillståndet har beviljats.

Villebråd som lever i fritt tillstånd får inte medicineras vid en sådan tidpunkt att det under jaktsäsongen i livsmedel från villebrådet kan förekomma sådana restsubstanser av läkemedel som är skadliga för hälsan, med beaktande av karenstiden för läkemedlet.

Fiskar som sätts ut i naturen eller hägnade viltfåglar som sätts ut i naturen får inte medicineras vid en sådan tidpunkt att det under fiskesäsongen eller jaktsäsongen i livsmedel från dem kan förekomma sådana restsubstanser av läkemedel som är skadliga för hälsan, med beaktande av karenstiden för läkemedlet.

4 kap.

Utfärdande av veterinärrecept och överlåtelse av veterinärmedicinska läkemedel för behandling eller fortsatt behandling

13 §

Närmare bestämmelser om utfärdande av veterinärrecept och överlåtelse av veterinärmedicinska läkemedel

En veterinär får med stöd av veterinärrecept utfärda veterinärläkemedel samt överlåta endast den mängd veterinärmedicinska läkemedel som behövs för behandling eller fortsatt behandling av det aktuella djuret eller en djurgrupp.

Veterinären får vid överlåtelse av veterinärläkemedel som tekniskt stöd använda personal som biträder veterinären.

En veterinär som är anställd hos en privat veterinärtjänsteproducent får till ägaren eller innehavaren av ett djur som behandlas av veterinären överlåta även sådana veterinärmedicinska läkemedel som har skaffats av den ansvariga veterinär som avses i 24 § i veterinärvårdslagen (285/2023).

Veterinärens rätt att överlåta antimikrobiella läkemedel är i kraft i fem dagar från det att veterinären har utfört en klinisk undersökning eller en i 7 § avsedd annan lämplig bedömning av hälsotillståndet.

14 §

Utfärdande av veterinärrecept för antiinflammatoriska läkemedel och överlåtelse av antiinflammatoriska läkemedel för behandling som planerats på förhand

Veterinären får förskriva ett veterinärrecept som gäller antiinflammatoriska läkemedel för oralt bruk eller överlåta ett sådant veterinärmedicinskt läkemedel som kräver veterinärrecept till ägaren eller innehavaren av ett djur som ingår i en djurgrupp för följande på förhand planerade åtgärder:

- 1) kastrering av en ren som hålls inom renskötselområdet,
- 2) kastrering av en högst sju dagar gammal smågris, och
- 3) tatuering av en kanin som hålls som produktionsdjur.

En veterinär får förskriva ett veterinärrecept för ett veterinärläkemedel avsett för intramuskulär eller subkutan administrering av antiinflammatoriska läkemedel eller överlåta ett sådant läkemedel till djurägaren eller djurhållaren, om denne uppfyller de krav som anges i 17 § 2 mom. i lagen om medicinsk behandling, för kastration av högst sju dagar gamla grisar.

I de situationer som avses i 1 och 2 mom. får veterinären förskriva ett veterinärrecept för eller överlåta högst den mängd antiinflammatoriska läkemedel som behövs för den planerade behandlingen, dock högst för de följande fyra månadernas behov.

Innan ett veterinärrecept förskrivs och antiinflammatoriska läkemedel överläts ska ägaren eller innehavaren för beräkning av mängden läkemedel lämna veterinären sådana uppgifter om de djur som åtgärden gäller att veterinären utifrån uppgifterna kan beräkna den mängd läkemedel som behövs.

15 §

Utfärdande av veterinärrecept för antiparasitära läkemedel och överlåtelse av antiparasitära medel för på förhand planerad parasitbekämpning

Veterinären får förskriva ett veterinärrecept för högst en sådan mängd antiparasitära medel för oralt eller utvärtes bruk eller till ägaren eller innehavaren av ett djur eller en djurgrupp överlåta högst en sådan mängd av ett läkemedel som kräver ett sådant veterinärrecept som behövs för den planerade behandlingen, dock högst för de följande fyra månadernas behov.

Innan ett veterinärrecept förskrivs eller antiparasitära läkemedel överläts ska ägaren eller innehavaren för beräkning av mängden läkemedel lämna veterinären sådana uppgifter om de djur som åtgärden gäller att veterinären utifrån uppgifterna kan beräkna den mängd läkemedel som behövs.

Om ett antiparasitärt medel som avses i 1 mom. av grundad anledning endast får användas på grundval av resultatet från en undersökning, får veterinärrecept som gäller det antiparasitära medlet inte förskrivas och antiparasitära medel inte överlätas innan resultaten från undersökningen är tillgängliga.

5 kap.

Begränsningar för överlåtelse av veterinärmedicinska läkemedel

16 §

Läkemedel som inte får överlåtas och för vilka veterinärrecept inte får utfärdas till ägare eller innehavare av djur

Veterinären får inte överlåta veterinärmedicinska läkemedel som innehåller ämnen med östrogen, androgen eller gestagen verkan till ägare eller innehavare av djur och inte heller förskriva veterinärrecept för sådana läkemedel till ägare eller innehavare av djur.

Veterinären får inte överlåta veterinärmedicinska läkemedel som innehåller beta-agonister och som ska ges som injektion till ägare eller innehavare av djur och inte heller förskriva veterinärrecept för sådana läkemedel till ägare eller innehavare av djur.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. får veterinären dock överlåta veterinärmedicinska läkemedel för oralt bruk som innehåller ämnen med gestagen verkan och som är avsedda för sällskapsdjur, hästar eller svin, eller förskriva veterinärrecept för sådana läkemedel till ägaren eller innehavaren av djur, om veterinären själv har utfört en klinisk undersökning av djuret i fråga innan läkemedlet överläts eller veterinärreceptet förskrivs.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. får veterinären dock överlåta veterinärmedicinska läkemedel som är avsedda för fiskar och som innehåller testosteron för byte av kön hos fiskar samt förskriva veterinärrecept för sådana läkemedel till ägaren eller innehavaren av djur, om veterinären själv har utfört en lämplig bedömning av hälsotillståndet hos djuret eller djurgruppen i fråga innan läkemedlet överläts eller veterinärreceptet förskrivs.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 mom. får veterinären dock överlåta veterinärmedicinska läkemedel för oralt bruk som innehåller beta-agonister och som är avsedda för hästar för behandling av sjukdomar i andningsorganen, strålbenshälta och fång och för profylax av abort samt förskriva veterinärrecept för sådana läkemedel till ägaren eller innehavaren av djur, om veterinären själv har utfört en klinisk undersökning av djuret i fråga innan läkemedlet överläts eller veterinärreceptet förskrivs.

Veterinären får inte till ägare eller innehavare av djur överlåta

1) läkemedel som avses i 18 § 1 mom. i djurmedicinalagen eller läkemedel som huvudsakligen inverkar på centrala nervsystemet (HCI-läkemedel) fränsett de undantag som föreskrivs i 18 § 1 mom.,

2) kortikosteroidläkemedel som ska ges som injektion för behandling av produktionsdjur,

3) läkemedel som innehåller prostaglandiner, med undantag för den mängd som behövs för fortsatt behandling av en idisslare som veterinären har utfört en klinisk undersökning av samt ögondroppar för behandling av glaukom,

4) andra injektionspreparat än sådana som ges intramuskulärt eller subkutant,

5) lokalbedövningsmedel som ska ges som injektion, med undantag för överlåtelse enligt 16 § eller 17 § 2 mom. i djurmedicinalagen för kirurgisk kastrering av smågrisar,

6) preparat innehållande lugnande medel och narkosmedel som används för allmän anestesi och inte heller eutanasi-preparat; förbudet gäller dock inte badlösningar som används för sövning av fiskar, lugnande medel som ges oralt eller enstaka doser lugnande medel som används intramuskulärt för lindring av smärta hos hästar eller i lugnande syfte för sällskapsdjur som lider av epilepsi, eller

7) andra läkemedel som i fråga om administrering eller vars administreringssätt kräver behörighet som utövare av veterinäryrket, särskilda produkter eller särskild utrustning eller uppföljning av klinisk förbättring i samband med att läkemedlet ges.

17 §

Begränsningar för överlåtelse av veterinärmedicinska vacciner

Veterinären får inte överlåta veterinärmedicinska vaccinpreparat som innehåller levande virusstammar eller rabiesvaccinpreparat till ägare eller innehavare av djur.

Veterinären får inte överlåta veterinärmedicinska vaccinpreparat till ägare eller innehavare av sällskaps- eller hobbydjur.

Veterinären får i andra fall av överlåtelse än de som avses i 16 § 1 mom. och 17 § 1 mom. i djurmedicinlagen överlåta veterinärmedicinska vaccinpreparat till ägaren eller innehavaren av produktionsdjur endast för revaccination eller förnyad vaccination efter grundimmunisering.

Om det krävs veterinärintyg över vaccineringen av djuret får veterinären inte överlåta det veterinärmedicinska vaccinpreparatet till djurets ägare eller innehavare, utan den som utför vaccinationen ska vara veterinär eller också ska djuret vaccineras under direkt uppsikt av veterinären.

18 §

Begränsningar för användningen av veterinärmedicinska läkemedel som överlåts

Djurets ägare och innehavare och en person som befullmäktigats av dessa får använda överlåtna läkemedel endast i enlighet med planen för medicinsk behandling eller veterinärens bruksanvisningar och för de indikationer som motsvarar beskrivningen i planen för medicinsk behandling eller i veterinärens anvisningar.

Läkemedlen får inte användas om inte veterinären har gett tillräckliga anvisningar om hur läkemedlen ska användas för att behandla sjukdomar och symtom hos djuret. För att säkerställa att läkemedlen används enligt anvisningarna ska bruksanvisningarna för veterinärmedicinska läkemedel finnas på samma plats där veterinärmedicinska läkemedel används för djur.

Läkemedel som överlåts av en veterinär får inte användas, om förvaringen av läkemedlen eller förvaringen, rengöringen eller underhållet av redskap som används vid medicinsk behandling inte är förenliga med planen för medicinsk behandling.

Om det djur eller den djurgrupp som behandlas med ett överlåtet läkemedel uppvisar sjukdomssymtom som avviker från det normala, ska ägaren eller innehavaren av djuret vid behov kontakta en veterinär för bedömning av situationen och för en ny bedömning av medicineringen.

6 kap.

Överlåtelse av veterinärmedicinska läkemedel enligt 16 § i djurmedicinlagen

19 §

Hälsovårdsplan och den plan för medicinsk behandling som ingår i den

För att uppfylla kraven i 16 § 2 mom. i djurmedicinlagen kan hälsovårdsveterinären vid behov biträdas av andra sakkunniga vid utarbetandet av hälsovårdsplanen och planen för medicinsk behandling.

Hälsovårdsplanen ska åtminstone innehålla signumet för den anläggning som avses i lagen om identifiering och registrering av djur (1069/2021) samt i fråga om åtgärder som syftar till att förebygga sjukdomar och antimikrobiell resistens

1) en utredning djurartsvis om smittskyddet i enlighet med det riksomfattande djurhälsovårdsprogrammet,

2) en utredning djurartsvis om förhållandena på djurhållningsplatsen i enlighet med det riksomfattande djurhälsovårdsprogrammet,

3) en utredning djurartsvis i enlighet med det riksomfattande djurhälsovårdsprogrammet om de förfaringssätt i anslutning till djurhållningsförhållandena som inte utgör användning av

veterinärmedicinska läkemedel men som på djurhållningsplatsen har betydelse för förhindrandet av spridningen av antimikrobiell resistens och för att minska behovet av medicinsk behandling av olika djurarter.

Planen för medicinsk behandling ska dessutom innehålla följande uppgifter:

1) en utredning djurartsvis om planerade åtgärder och rutiner i samband med vilka veterinärmedicinska läkemedel används på djurhållningsplatsen,

2) vaccinations- och parasitbekämpningsprogram för djuren på djurhållningsplatsen,

3) en beskrivning av användningen av vitaminer och spårämnen på djurhållningsplatsen,

4) en beskrivning av sjukdomar som normalt förekommer hos djuren på djurhållningsplatsen och föranleder behov av veterinärmedicinska läkemedel,

5) hälsovårdsveterinärens anvisningar om behandling av normalt förekommande sjukdomar som hälsovårdsveterinären konstaterat eller enstaka sjukdomsfall som anknyter till djurhållningsförhållandena, av vilka det ska framgå

a) vilka symtom som ska synas innan en skötare får inleda medicinsk behandling av djuret,

b) det veterinärmedicinska läkemedelspreparatets namn, läkemedelsform och styrka,

c) dosen av det veterinärmedicinska läkemedlet,

d) det veterinärmedicinska läkemedlets administreringsväg och vid behov dessutom användningssättet,

e) läkemedelskurens längd,

f) djurets produktionsinriktning och produktionsskede samt åldersgrupp,

g) karenstiden för det veterinärmedicinska läkemedlet, även om den är 0 dygn,

h) verksamheten i undantagssituationer som hänför sig till medicinsk behandling, och

i) situationer där ägaren eller innehavaren av djuret ska kontakta en veterinär,

6) målen för ansvarsfull användning av veterinärmedicinska läkemedel på djurhållningsplatsen,

7) en beskrivning av förvaringen, lagringen och förstöringen av veterinärmedicinska läkemedel,

8) en beskrivning av överföringen av uppgifter om läkemedelsbehandling till den journalföring över läkemedel som avses i 20 § 2 mom. i djurmedicinlagen, och

9) anvisningar om förvaring, rengöring och underhåll av redskap och utrustning som används vid medicinsk behandling.

Hälsovårdsveterinären ska minst en gång per år kontrollera att hälsovårdsplanen och planen för medicinsk behandling är aktuella och vid behov uppdatera dem.

Hälsovårdsveterinären ska anteckna tidpunkten för kontrollen och uppdateringen i planen för medicinsk behandling så att anteckningen är permanent och kan verifieras i fem år.

Hälsovårdsveterinären ska spara hälsovårdsplanen och den plan för medicinsk behandling som ingår i den i systemet för uppföljning av hälsovården.

Tidigare versioner av hälsovårdsplanen och planen för medicinsk behandling ska bevaras för tillsyn och kontroller i fem år från det att de har ändrats.

Tillsynsmyndigheten har rätt att för tillsyn över medicinsk behandling få versioner av djurhållningsplatsens plan för medicinsk behandling från de senaste fem åren i skriftlig form för kontroll.

20 §

Saker som ska kontrolleras under hälsovårdsbesöken samt rapportering

Hälsovårdsveterinären ska i samband med hälsovårdsbesök kontrollera att hälsovårdsplanen och planen för medicinsk behandling innehåller alla uppgifter som krävs samt kontrollera om djurhållningsplatsens verksamhet har följt planerna.

Hälsovårdsveterinären ska särskilt kontrollera de saker som har en väsentlig betydelse för att minska djurens behov av läkemedelsbehandling. Kontrollen ska åtminstone omfatta

- 1) djurens hälsotillstånd,
 - 2) orsakerna till utmönstring av djur och till djurens sjukfrekvens, och
 - 3) på djurhållningsplatser som är inriktade på köttproduktion köttbesiktningsrapporten.
- Hälsovårdsveterinären ska också bedöma andra rapporter och undersökningsresultat som hänför sig till behovet av läkemedel.

Hälsovårdsveterinären ska under hälsovårdsbesöket kontrollera skicket på och rengöringen och förvaringen av de produkter och den utrustning som används vid medicinsk behandling.

Hälsovårdsveterinären ska utarbeta en rapport om hälsovårdsbesöket och spara den i systemet för uppföljning av hälsovården.

21 §

Frekvensen av hälsovårdsveterinärens hälsovårdsbesök

För att kunna överlåta veterinärmedicinska läkemedel i reserv ska hälsovårdsveterinären göra regelbundna, fysiska hälsovårdsbesök på djurhållningsplatsen. Veterinären ska öka frekvensen av hälsovårdsbesöken om behovet av läkemedelsbehandling eller djurens sjukfrekvens ökar.

Frekvensen av hälsovårdsbesöken ska minst uppfylla kraven i bilaga 2.

22 §

Urvalet av och mängden veterinärmedicinska läkemedel som överläts i reserv

Överlåtelse i reserv för behandling av sådana sjukdomsfall som normalt drabbar djurhållningsplatsens produktionsdjur eller produktionsdjurgrupp och med avseende på djurhälsovård är möjlig endast om de veterinärmedicinska läkemedel som överläts är

1) vitaminer eller spårämnen som klassificeras som veterinärmedicinska läkemedel för behandling av näringsbrist hos djur,

2) preparat för bekämpning av parasiter som används mot ekto- eller endoparasiter,

3) veterinärmedicinska vacciner för förebyggande av sjukdomar, med avvikelse från 17 § 1 mom. i denna förordning också inbegripet vacciner som innehåller levande försvagade virusstammar,

4) immunologiska läkemedelspreparat för kastrering av svin,

5) prostaglandinpreparat för att sätta i gång grisningen för en enstaka sugga, när dräktigheten varat minst 116 dagar,

6) antimikrobiella läkemedel för behandling av sådan subklinisk juverinflammation eller juverinflammation med lindriga symtom som konstaterats på basis av en laboratorieundersökning,

7) antimikrobiella läkemedel för behandling av sådana vanliga och lättidentifierade på djurhållningsplatsen upprepat förekommande sjukdomsfall som nämns i planen för medicinsk behandling, såsom luftvägsinflammation eller tarminfektion hos unga djur, artrit, navelinfektion, inflammation orsakad av svansbitning eller klövspaltsinflammation,

8) läkemedelspreparat som främjar mjölkutsöndring för behandling av nedsatt mjölkproduktion hos suggor,

9) antiinflammatoriska läkemedelspreparat.

Hälsovårdsveterinären får i reserv överlåta högst den mängd läkemedel som han eller hon utifrån planen för medicinsk behandling beräknar att det behövs fram till nästa hälsovårdsbesök.

Det ska tas regelbundna prov av djuren för mikrobiologisk diagnos och bestämning av den sjukdomsalstrande mikrobens känslighet för läkemedel. Proven tas av en veterinär eller enligt veterinärens anvisningar.

23 §

Begränsningar för överlåtelse i reserv

En veterinär får inte överlåta veterinärmedicinska läkemedel i reserv till en ägare eller innehavare av djur som har anslutit sig till det riksomfattande djurhälsovårdsprogrammet, om ägaren eller innehavaren av djur inte iakttar sina skyldigheter enligt förordningen om veterinärmedicinska läkemedel, djurmedicinlagen och denna förordning.

En veterinär får inte överlåta läkemedel i reserv

- 1) för fall där djuret är i brådskande behov av veterinärhjälp,
- 2) för fall där konstaterandet av sjukdomen eller bedömningen av behovet av läkemedelsbehandling kräver en klinisk undersökning eller en annan lämplig bedömning av hälsotillståndet som utförs av en veterinär,
- 3) för sådana behov av läkemedelsbehandling som inte har beskrivits i planen för medicinsk behandling, och
- 4) för vård av sjukdomsfall där symtomen tyder på att det kan vara fråga om en sådan djursjukdom i kategorierna a–c som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 om överförbara djursjukdomar och om ändring och upphävande av vissa akter med avseende på djurhälsa ("djurhälsolag") och i Europeiska unionens förordningar som utfärdats med stöd av den eller en sådan djursjukdom som i lagen om djursjukdomar definieras som en annan djursjukdom som ska bekämpas.

För en indikation får inte fler än ett alternativ av antimikrobiella läkemedel överlåtas per gång. Undantag från detta får endast göras om det i planen för medicinsk behandling uttryckligen nämns att överlåtelse av flera alternativ är motiverad i det fallet eller i den situationen.

Veterinärmedicinska läkemedelspreparat som innehåller sådana antimikrobiella läkemedelssubstanser som räknas upp i bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/1973 eller som avses i 9 eller 11 § i denna förordning får inte överlåtas i reserv.

24 §

Överlåtelse av lokalbedövningsmedel för kastrering av smågrisar

Hälsovårdsveterinären får till sådana ägare eller innehavare av smågrisar som har anslutit sig till det riksomfattande djurhälsovårdsprogrammet överlåta injicerbart lokalbedövningsmedel i reserv för kirurgisk kastrering av högst sju dagar gamla smågrisar.

En förutsättning för överlåtelse är att hälsovårdsveterinären förvissar sig om att smågrisens ägare eller innehavare eller en person som denne har utsett till att utföra bedövningen har en i lagstiftningen om djurvälstånd föreskriven behörighet att utföra bedövning.

Hälsovårdsveterinären får överlåta lokalbedövningsmedel i reserv högst för de följande fyra månadernas behov, räknat från föregående hälsovårdsbesök.

Hälsovårdsveterinären får överlåta endast en sådan mängd tilläggsportioner av lokalbedövningsmedel att den totala mängd lokalbedövningsmedel som finns tillgänglig på gården aldrig överskrider fyra månaders kalkylerade behov.

25 §

Begränsningar för användningen av veterinärmedicinska läkemedel som överlåtits i reserv

Djurets ägare och innehavare och en person som befullmäktigats av dessa får använda veterinärmedicinska läkemedel som överlåtits i reserv endast för de indikationer som beskrivs i planen för medicinsk behandling och på det sätt som fastställs i den.

Veterinärmedicinska läkemedel som överlåtits i reserv får inte användas, om inte veterinären har gett tillräckliga anvisningar i planen för medicinsk behandling och hur läkemedlen ska användas för att behandla sjukdomar och symtom hos djuret. För att säkerställa att läkemedlen

används i enlighet med anvisningarna ska planen för medicinsk behandling och de bruksanvisningar som ingår i den förvaras på samma plats där läkemedel ges till djur.

Veterinärmedicinska läkemedel som överlåtit i reserv av en veterinär får inte användas, om förvaringen av läkemedlen eller förvaringen, rengöringen eller underhållet av redskap och utrustning som används vid medicinsk behandling inte är förenliga med planen för medicinsk behandling.

Om djuret eller djurgruppen uppvisar symtom som avviker från det normala eller om djurets ägare eller innehavare inte kan förvissa sig om orsaken till djurets normala symtom, ska djurets ägare eller innehavare kontakta en veterinär.

7 kap.

Överlåtelse av veterinärmedicinska läkemedel enligt 17 § i djurmedicinlagen

26 §

Överlåtelse av läkemedel enligt 17 § 1 mom. i djurmedicinlagen

Den i 17 § 1 mom. i djurmedicinlagen avsedda veterinär som i huvudsak ansvarar för veterinärvården på en djurhållningsplats (nedan *ansvarig veterinär*) får, när stora mängder djur vaccineras på en gång på djurhållningsplatsen, överlåta veterinärmedicinska vacciner till ägaren eller innehavaren av djur enligt följande:

- 1) för vaccination av fjäderfå, pälsdjur och odlade fiskar,
- 2) för vaccination av fjäderfå och pälsdjur med avvikelse från 17 § 1 mom. i denna förordning även veterinärmedicinska vacciner som innehåller levande virusstammar, och
- 3) för vaccination av odlade fiskar med avvikelse från 16 § 4 mom. 5 punkten i denna förordning även vacciner som ges genom intraperitoneal injektion.

Den ansvariga veterinären får dessutom till ägare eller innehavare av pälsdjur överlåta små mängder antiinflammatoriska läkemedel för oralt bruk samt små mängder antimikrobiella läkemedel för lokalt bruk för behandling av sjukdomsfall hos enstaka djur till den ansvariga veterinärens nästa besök.

27 §

Förutsättningar för överlåtelse av läkemedel enligt 17 § 1 mom. i djurmedicinlagen och för användning av överlåtna läkemedel

Utöver de förutsättningar som anges i 17 § 1 mom. i djurmedicinlagen förutsätts det för sådan överlåtelse av veterinärmedicinska läkemedel och användning av överlåtna läkemedel som avses ovan i 26 § att

- 1) den ansvariga veterinären besöker djurhållningsplatsen för fjäderfå, pälsfarmen eller fiskodlingsanstalten regelbundet och minst två gånger per år,
- 2) den ansvariga veterinären har sett till att hälsovårdsplanen är uppdaterad,
- 3) den ansvariga veterinären har utarbetat en skriftlig plan för medicinsk behandling enligt 29 § i denna förordning,
- 4) ägaren eller innehavaren av djur har lämpliga utrymmen för förvaring av läkemedel,
- 5) ägaren eller innehavaren av djur har tillräckliga kunskaper och färdigheter för vaccinering av djur och hantering av vacciner samt för konstaterande av pälsdjurs behov av läkemedelsbehandling och för medicinsk behandling av pälsdjur,
- 6) ägaren eller innehavaren av djur för journal över de läkemedel som han eller hon får och använder, och

7) den ansvariga veterinären kontrollerar efterlevnaden av planen för medicinsk behandling och journalföringen över läkemedel vid besök på djurhållningsplatsen.

En förutsättning för överlåtelse av veterinärmedicinska läkemedel och användning av överlåtna läkemedel enligt denna paragraf är dessutom att den ansvariga veterinären i samband med ett besök på djurhållningsplatsen har kontrollerat att hälsovårdsplanen och planen för medicinsk behandling innehåller alla uppgifter som krävs samt huruvida djurhållningsplatsens verksamhet har följt planerna. Den ansvariga veterinären ska i synnerhet bedöma de omständigheter som har en väsentlig betydelse för att minska djurens behov av läkemedelsbehandling.

Kontrollen ska åtminstone omfatta

- 1) orsakerna till utmönstring av djur och till djurens sjukfrekvens, och
- 2) på gårdar som är inriktade på köttproduktion köttbesiktningsrapporten.

Dessutom ska den ansvariga veterinären bedöma andra rapporter och undersökningsresultat som hänför sig till behovet av läkemedel samt vid besök på djurhållningsplatsen kontrollera skicket på och rengöringen och förvaringen av de produkter och den utrustning som används vid medicinsk behandling. Den ansvariga veterinären ska utarbeta en rapport över besöket och spara den i journalföringen över läkemedel.

Antimikrobiella läkemedel som överlåtit till ägare eller innehavare av pälsdjur får inte användas för att förebygga sjukdomar.

Med avvikelse från 1 mom. 1 punkten får den ansvariga veterinären minska antalet regelbundna fysiska besök på en djurhållningsplats för fjäderfä till ett besök per år, om veterinären motiverat anser detta vara tillräckligt. En förutsättning för att minska antalet besök är att veterinären genom andra metoder kan förvissa sig om att kraven i 17 § 1 mom. i djurmedicinlagen och i denna paragraf uppfylls.

Djurets ägare och innehavare och en person som befullmäktigats av dessa får använda sådana överlåtna veterinärmedicinska läkemedel som avses i detta kapitel endast för de indikationer och endast på sådana sätt som motsvarar beskrivningen och anvisningarna i planen för medicinsk behandling. För att säkerställa att läkemedlen används enligt anvisningarna ska bruksanvisningarna för veterinärmedicinska läkemedel finnas på samma plats där veterinärmedicinska läkemedel används för djur.

Den ansvariga veterinären får inte i enlighet med denna paragraf överlåta veterinärmedicinska läkemedel i reserv till en ägare eller innehavare av fjäderfä, pälsdjur eller fiskar, om inte ägaren eller innehavaren iakttar kraven i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel, djurmedicinlagen och denna förordning.

28 §

Överlåtelse av lokalbedövningsmedel för på förhand planerad kastrering av smågrisar

Bestämmelser om de förutsättningar under vilka den ansvariga veterinären får överlåta lokalbedövningsmedel som ges som injektion till andra ägare eller innehavare av smågrisar än sådana som har anslutit sig till det riksomfattande djurhälsovårdsprogrammet för kirurgisk kastrering av högst sju dagar gamla smågrisar finns i 17 § 2 mom. i djurmedicinlagen.

29 §

Den plan för medicinsk behandling som behövs för överlåtelse av läkemedel enligt 17 § i djurmedicinlagen

En förutsättning för sådan överlåtelse av veterinärmedicinska läkemedel som avses i 17 § i djurmedicinlagen är att den ansvariga veterinären förvissas sig om att ägaren eller innehavaren av djur har en skriftlig plan för medicinsk behandling där åtminstone följande saker beskrivs:

- 1) namnet på ägaren av djuret eller djurgruppen,
- 2) namnet på innehavaren av djuret eller djurgruppen, om innehavaren permanent eller tillfälligt ansvarar för djuret eller djurgruppen,
- 3) entydiga identifieringsuppgifter för det djur eller den djurgrupp som ska behandlas med det veterinärmedicinska läkemedel som överläts; vid behov även djurhållningsplatsens signum,
- 4) den djurart, produktionsinriktning och åldersgrupp som det veterinärmedicinska läkemedlet är avsett för,
- 5) en utredning om planerade åtgärder och rutiner i samband med vilka det veterinärmedicinska läkemedlet används för djuret eller djurgruppen på djurhållningsplatsen,
- 6) det veterinärmedicinska läkemedelspreparatets namn, läkemedelsform och styrka,
- 7) dosen av det veterinärmedicinska läkemedlet,
- 8) det veterinärmedicinska läkemedlets administreringsväg och användningsätt,
- 9) karenstiden för det veterinärmedicinska läkemedlet, även om den är 0 dygn,
- 10) verksamheten i undantagssituationer som gäller användning av veterinärmedicinska läkemedel,
- 11) situationer där ägaren eller innehavaren av djur ska kontakta en veterinär,
- 12) en beskrivning av förvaringen, lagringen och förstöringen av veterinärmedicinska läkemedel,
- 13) en beskrivning av anteckningen av uppgifter om läkemedelsbehandling i den journalföring över läkemedel som avses i 20 § 1 mom. i djurmedicinlagen, och
- 14) anvisningar om redskap och utrustning som används vid medicinsk behandling samt om rengöring och underhåll av dem.

Ägaren eller innehavaren av djur ska uppdatera planen för medicinsk behandling minst en gång per år och anteckna tidpunkten för den senaste uppdateringen i planen för medicinsk behandling.

Den ansvariga veterinären ska minst en gång per år kontrollera att planen för medicinsk behandling är aktuell och vid behov uppdatera den.

Den ansvariga veterinären ska anteckna tidpunkten för kontrollen och uppdateringen i planen för medicinsk behandling så att anteckningen är permanent och kan verifieras i fem år.

Ägaren eller innehavaren av djur ska bevara tidigare versioner av planen för medicinsk behandling för tillsyn och kontroller i fem år från det att de har ändrats.

Tillsynsmyndigheten har rätt att för tillsyn över medicinsk behandling få versioner av djurhållningsplatsens plan för medicinsk behandling i skriftlig form från de senaste fem åren för kontroll.

8 kap.

Lämnande av uppgifter om veterinärmedicinska läkemedel

30 §

Uppgifter i utredningar och anvisningar som ges av veterinärer

En i 23 § 1 mom. i djurmedicinlagen avsedd skriftlig utredning som ges av en veterinär ska innehålla åtminstone följande uppgifter:

- 1) namnet på djurets ägare och innehavare,
- 2) identifieringsuppgifter för det djur eller den djurgrupp som det veterinärmedicinska läkemedlet getts till eller överlåtits för,
- 3) i fråga om veterinärmedicinska läkemedel som överlåtits i reserv, den djurart, produktionsinriktning och åldersgrupp som läkemedlet är avsett för,
- 4) det veterinärmedicinska läkemedlets namn och mängd,
- 5) det veterinärmedicinska läkemedlets läkemedelsform och styrka,

- 6) det veterinärmedicinska läkemedlets indikation,
- 7) i fråga om ett veterinärmedicinskt läkemedel som getts till ett djur, tidpunkten för administreringen, administreringsvägen och var det har getts,
- 8) i fråga om ett veterinärmedicinskt läkemedel som överlåtits eller överlåtits i reserv, administreringsvägen och var det ska ges,
- 9) i fråga om ett veterinärmedicinskt läkemedel som överlåtits eller överlåtits i reserv, tidpunkten och platsen för överlåtelsen,
- 10) karenstiden för det veterinärmedicinska läkemedlet, även om den är 0 dygn, samt
- 11) veterinärens namn och identifikationsnummer.

31 §

Lämnande av uppgifter på förpackningen och i bipacksedeln

Om det läkemedel som överläts inte är i apotekets eller läkemedelspartiaffärens originalförpackning eller om det är fråga om användning av veterinärmedicinska läkemedel enligt artiklarna 112–114 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel, ska veterinären ge djurets ägare eller innehavare en kopia av bipacksedeln för läkemedlet.

Veterinären ska på det veterinärmedicinska läkemedlets förpackning anteckna alla de uppgifter från den ursprungliga förpackningen som behövs för identifiering av läkemedelspreparatet och för korrekt användning, förvaring och förstöring av det.

32 §

Uppgifter om veterinärmedicinska läkemedels biverkningar och samverkningar

Veterinären ska ge ägaren eller innehavaren av djur de uppgifter om det överlätna läkemedlets eventuella biverkningar och samverkningar med andra läkemedel som finns i bipacksedeln.

Veterinären ska dessutom informera ägaren eller innehavaren av djur om sådana begränsningar av användningen som hänför sig till miljösäkerhet, åtgärder som ska vidtas för att undvika att miljörisker realiserar och krav som gäller förstöring som eventuellt anges i preparatsammandraget.

33 §

Pris och hur det bestäms

Veterinären ska utan dröjsmål ge ägaren eller innehavaren av djur en utredning om det pris som tagits ut för det veterinärmedicinska läkemedlet.

På begäran av ägaren eller innehavaren av djur ska veterinären dessutom ge en utredning om grunderna för hur priset bildas så att ägaren eller innehavaren kan förvissa sig om att priset bestäms i enlighet med 19 § i djurmedicinlagen.

9 kap.

Användning av produkter och utrustning vid medicinsk behandling

34 §

Närmare bestämmelser om användning av produkter och utrustning vid medicinsk behandling av djur

Utöver vad som i 17 § 1 mom. i lagen om djurvälstånd (693/2023) föreskrivs om redskap och anordningar som är avsedda för skötsel och hantering av djur och vad som i 7 § 2 mom. i djurmedicinlagen föreskrivs om användning av produkter och utrustning som används för medicinsk behandling av djur, ska produkter och utrustning användas på ett sätt som är ändamålsenligt med hänsyn till läkemedlets egenskaper.

Den som använder produkter och utrustning ska vid behov ha lämpliga instruktioner eller lämplig utbildning eller kompetens för användning av dem.

Produkter och utrustning som används för medicinsk behandling av djur ska hållas rena samt förvaras och underhållas så att det säkerställs att de fungerar korrekt.

35 §

Instruktioner om användning av produkter eller utrustning

En veterinär ska vid behov instruera en ägare eller innehavare av djur eller en annan person om rätt användning av produkten eller utrustningen till den del som användningen har samband med administreringen av sådana veterinärmedicinska läkemedel som veterinären har överlåtit eller överlåtit i reserv till ett djur eller en djurgrupp.

10 kap.

Ikraftträdande

36 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den xx xxxx 2026.

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets förordning om användning och överlåtelse av läkemedel för behandling av djur (948/2014).

Helsingfors den 20

...minister Förnamn Efternamn

Titel Förnamn Efternamn

Bilaga 1

Bilaga 1 Förteckning över de antimikrobiella läkemedelssubstanser som avses i 9 § 1 mom.

Antimikrobiella läkemedel vars användning begränsas enligt 9 § 1 mom.

1) ...

(Anvisningar till remissinstanser: I denna förteckning kan det under remissbehandlingen föreslås antimikrobiella läkemedel på de grunder som föreskrivs i 9 § 2 mom. Ämnen kan tas in i förteckningen endast om de grunder som föreskrivs i 9 § 2 mom. redan finns och kan konstateras.)

Bilaga 2 Frekvensen av hälsovårdsveterinärens hälsovårdsbesök

1. Frekvensen av hälsovårdsbesök på djurhållningsplatser för svin
 - 1.1. Tillväxtstallar och slaktsvinsstallar med omgångsuppfödning ska besökas en gång per uppfödningssomgång.
 - 1.2. Tillväxtstallar och slaktsvinsstallar med kontinuerlig uppfödning ska besökas
 - 1.2.1. fyra gånger per år, när djurantalet är under 1 000 slaktsvin,
 - 1.2.2. sex gånger per år, när djurantalet är 1 000–1 999 slaktsvin,
 - 1.2.3. åtta gånger per år, när djurantalet är 2 000 slaktsvin eller fler,
 - 1.3. Suggstallar, svinstallar med smågrisproduktion, svinstallar med integrerad produktion och svinstallar för dräktighet ska besökas
 - 1.3.1. fyra gånger per år, när antalet suggor är under 75,
 - 1.3.2. sex gånger per år, när antalet suggor är 75–299,
 - 1.3.3. åtta gånger per år, när antalet suggor är 300–599,
 - 1.3.4. tolv gånger per år, när antalet suggor är 600–1 499,
 - 1.3.5. med två veckors mellanrum, när antalet suggor är minst 1 500.
2. Frekvensen av hälsovårdsbesök på djurhållningsplatser för nötkreatur
 - 2.1. Djurhållningsplatser för mjölkboskap ska besökas
 - 2.1.1. fyra gånger per år, när antalet mjölkkor är under 60,
 - 2.1.2. varannan månad, när antalet mjölkkor är 60–120,
 - 2.1.3. en gång per månad, när antalet mjölkkor är 121–300,
 - 2.1.4. varannan vecka, när antalet mjölkkor är över 300,
 - 2.2. Djurhållningsplatser för dikor ska besökas
 - 2.2.1. två gånger per år, när antalet dikor är under 100,
 - 2.2.2. tre gånger per år, när antalet dikor är 100–200,
 - 2.2.3. fyra gånger per år, när antalet dikor är över 200,
 - 2.3. Djurhållningsplatser för kalvuppfödning
 - 2.3.1. som har omgångsuppfödning ska besökas minst en gång per uppfödningssomgång,
 - 2.3.2. som har omgångsuppfödning avdelningsvis ska besökas sex gånger per år, om antalet kalvar är under 1 000,
 - 2.3.3. som har omgångsuppfödning avdelningsvis ska besökas tolv gånger per år, om antalet kalvar är minst 1 000,
 - 2.4. Djurhållningsplatser för uppfödning av nötboskap som har över sex månader gamla nötkreatur ska besökas
 - 2.4.1. två gånger per år, när djurantalet är under 500,
 - 2.4.2. fyra gånger per år, när djurantalet är 500–1 000,
 - 2.4.3. sex gånger per år, när djurantalet är över 1 000,

- 2.5. Övriga djurhållningsplatser för nötkreatur som har nötkreatur i olika ålder ska besökas
- 2.5.1. två gånger per år, när djurantalet är under 250,
- 2.5.2. fyra gånger per år, när djurantalet är 250–500,
- 2.5.3. sex gånger per år, när djurantalet är över 500.